

er det, at Bessyttelsen slet ikke eller saa godt som ikke udnyttes for de simpleste Varers og kun for en mindre Del for Mellemvarernes Vedkommende. Hvad det første angaar, da er det rigtigt nok, at for de aller fletteste Kvaliteter udnyttes Tolden for største Delen ikke, men rimeligvis fordyres Prisen dog noget, ogsaa for disse Varer, og den Undersøgelse, som Flertallet, efter at Afdelingens Arbejder vare afsluttede, har anstillet med Hensyn til de nævnte Prøver af billigste Klædestoffer, modbevise i hvert Fald ikke dette. Men selv om Prisen ikke paavirkedes af Tolden, saa er det i hvert Fald af mange andre Grunde saare uheldigt, saavel for Industriens egen Udvikling som for Forbrugerne, at der saaledes faktisk eksisterer Indførselsforbud for en hel Række Artiklers Vedkommende. Og hvad nu den store Mængde Klæde af simple og Mellemvarer angaar, som er Genstand for Indførsel, saa er det fra alle Sider erkendt, at en stor Del af Tolden her udnyttes. Efter de af Fabrikkerne selv opgivne Eksempler (Tillæget Side 244) udnyttes dog 13—56 pCt. deraf, og efter en større Importørs Opgivelse (Afdeling B., Side 153) udnyttes for forskellige kurante billigere Klædevarers Vedkommende fra 66 pCt. af Tolden og op til dennes hele Beløb. Endelig kan Mindretallet paa ingen Maade erkende, at de indførte uldne Varer gennemgaaende skal være slettere end de her producerede; mange Sagkyndiges Dom gaar i hvert Fald i den stik modsatte Retning. — De stærkt varierende Værdier paa de her omhandlede Artikler, i Forbindelse med Ønsket om ikke at beskatte de billigere Varer for haardt, har i og for sig maattet lægge Mindretallet det nær at foreslaa Værditold for denne Gruppe, men man har afstaaet deraf, dels af Hensyn til de Vanskeligheder, det vilde berede med Hensyn til Kreditoplagsretten, og dels for saa lidt som muligt at vanskeliggøre en eventuel Overenskomst med Flertallet. Smidertid har Mindretallet, naar Vægttolden skal vedblive, ikke kunnet opgave Tanken om en Deling af Gruppen. Angaaende de Betragtninger, der have ledet Mindretallet til at foreslaa den ovennævnte Vægtgrænse og opgave en Deling efter Blanding med vegetabiliske Stoffer eller efter Traadtælling, henvises til Bemærkningerne i Afdeling B., Side 147—149. Mindretallet anser ikke den foreslaaede Deling for i Stand til i alle Tilfælde at ramme det rette, men man føler sig overbevist om ad denne Vej i det mindste at komme Retfærdigheden betydelig nærmere end ved at bevare en ensartet Told. De billige Klædevarer, Gardin- og Møbelstoffer ville allerede være højt nok beskattede ved den foreslaaede Told af 35 Ø., der i ikke saa Tilfælde vil naa op til mellem 20 og 30 pCt. af Værdien eller endog derudover, men paa den anden Side maa det indrømmes, at Kjøletøjerne, der som Regel veje under 20 Kvint pr. □ M. og ere ikke lidt kostbarere i Forhold til deres Vægt end de øvrige Artikler, med en saadan Told vilde blive betydelig lavere beskattede end disse. Kjøletøjerne svare jo, selv med den nuværende Told, naar Hvergarnsstofferne holdes ude, som Regel kun 15—25 pCt. af Værdien, og Fabrikationen af dem er, i Modsætning til Klædevarerfabrikationen, tilmed belastet med Told af indført Uldgarn. Til en Told af 35 Ø. for Klædevarerne etc. vil derfor nogenlunde svare en Told af 45 Ø. for Kjølestofferne, og denne Udskillelse vil man i de fleste Tilfælde kunne gøre gennem en Vægtgrænse som den foreslaaede. Tilmed foreslaar Mindretallet jo en Nedsættelse af Tolden paa Uldgarn.

Flertallet skal bemærke, at den indenlandske Uld næsten udelukkende forbruges her i Landet, idet der saa godt som ikke finder nogen Eksport Sted. En større Fabrikant har oplyst, at af hans hele Forbrug udgør den indenlandske Uld omtrent $\frac{1}{3}$, og naar Prisen for dansk Uld i Nutiden staar paa samme Standpunkt som i Begyndelsen af Trederne, saa er det utvivlsomt en Følge af, at de indenlandske Fabrikker og Virksomheder ere gode Afgagere af denne Vare.

I øvrigt henvises til Afdeling B., Side 130—161 samt Bilag 54—59 i Tillæget.